

Шипка : тогазъ тѣ ударили на бѣгъ разбѣрканъ, кому кждѣ очи видятъ. Въ този бой Руситѣ съ сила зели три топа, 400 плѣнници, въ това число 3 офицери. Руската войска загубила 3 убити и 11 ранени.

Около 12 часа презъ деня Казанлъкъ билъ въ руски рѣцѣ, освободенъ отъ турско иго. Тукашната срѣща на рускитѣ войници, както по послѣ и въ Ескизагра, надминѣла не само срѣщитѣ въ Свиштовъ и въ Търново, но и всѣка въображаема срѣща на освободителъ въ освобождавана страна.

Гурко желаялъ тозъ часъ да удари къмъ Шипка и въ сѣщия день да завземе прохода, както сѣ били съгласили съ генерала Дерожински; но пѣхотата била страшно уморена и изнемощена отъ жегата, въ която са била и преслѣдовала неприятеля. За това Гурко рѣшилъ да я остави да си поотдѣхне и трѣгнѣлъ къмъ Шипка само съ кавалерията си. Пѣхотата трѣгнѣла когато са мръкнѣло. Така общото нападанье отъ двѣтѣ страни на Шипченския проходъ не станѣло.

Генералъ майоръ Дерожинский постѣпилъ споредъ съгласието. На 4 юлия той испроводилъ едно отдѣление казаци, което сполучило да завземе Севлиево. На 5 юлия поченѣлъ нападаньето върху Шипченския проходъ, като раздѣлилъ своитѣ войски на 4 колонии и ги испроводилъ презъ горекитѣ пѣтеки и прѣходи. Главното началство на този отрядъ било подъ генерала-адъютанта князя Святополка-Мирскаго.

Въ три часа сутринята са поченѣло нападеньето. Къмъ 7 часа четиритѣ колони били въ дѣло, а въ 12 часа, по пладня, *дѣвната колона* дошла до *Зелено-Дърво* и като оставила тамъ на позиция четиритѣ си топове съ една рота, заминѣли напредъ къмъ *Иметлии*, дѣто стигнѣли къмъ 7 часа вечерята безъ да посрѣщнатъ неприятеля.